

Kolozsvár nov. 14. 1862.

K513/461.

Hedves barátságon!

Bocsáso meg, hogy igen sok dolgom miatt, mely hazajövetelem
kor rám várt, felszólításodra csak most válaszolok.

Az általa megindított "Hosszú"-ba, miután
a program szerint az én régi magyar könyvészeti
cikkeimmel is járhat egy kis tér, annyiival fele.
Ebben ajánlkozom lehetőségem szerint dolgozni, a men-
nyire örülök azon, hogy a kiadásra magad vállalkoztál,
így a hírem szerint bizonyosan jól fíherülő vál-
latat hátrával nem a Heckenast külömben is túl-
degesz tárczáját fogod puffasztani. A "sic vos
non vobis" 4, mi a magyar irodára nézve oly nagy
mérésben igaz, soha nem tarthatam az ofitó igaz-
sággal egyetemesen. Örülök rajta, s hiszem hogy
a közönség is szelleg helyeselni fogja, hogy Heckenast-
tól emancipálva lapodat.

Heltai 1552-diki igen igen ritka könyveslejtéjének
ismertetését s belöle az alszoni luxusról seb fióli
rövid mutatványt, bármennyi dolgom lesz is, új
évre bizonyosan beüldöm, ez után írok Heltai
Cancionaléjáról, a XVI-XVII. századi historiájának
lekről. Seb seb. oly modorban, hogy a sudórág sra-
ga cikkeit a lényes orú közönség előtt vala-

hogy
1.

1881. XI. évfolyam

hogy kellemszenné ne találja semmi. Majd csak elra-
tatom tán, mily homocopasticus adagokban lehet és
hell a magyar műveltség a tudományról ifjonyuan
irtózi hőzönségnek a régi magyar bibliographiai
tudomány cséppjeit bevehetőké semmi. — Valószínűség
kedvéért az én kritikám is majd csak megjárja,
mikor jobbat nem kapsz; én tudom hogy egy hamar
hi nem fogyok az anyagból; mennyit háfnálhatsz
majd belőle, az a te gondod; a mi netem nem teszik
s nem a nagy hőzönségnek való lesz, tölem bátran
felre dobhatod.

Ha részemre egy előfizesési ívet küldesz, lelkiis-
meretesen rajta leszek, hogy lehetőleg betöltessem,
mire bizony nem minden ember kedvéért ajánlkozom.
Nyulai talis, hincél hiulon írni részint restellek,
részint nem ébrezem, igen fűvesen lérem, hogy mikor
az uri uszában jár, s reményem, hogy ez minden
nap megesh, sehíssen be az akademia nem-palosa-
jába, s járjon végére Sashu Károlytól, mi az oka, hogy
a Hungariát korából reviziót nem kaphatol, holott
2 év már fens lesemkor hi volt kezdve s a 20 éves
fűzet kiadása igen sürges, volna. Megvárnom tőle
hogy a correctura mielőbb leküldésis fűkott érélye-
vel hi fogja eflözölni. — Ez érélyre ugy sejtsem

a

"Ad róziak" nyomtatása ügyében is aligha szükség
nem volna. — Lesz második kötet is, de mikor?
az már más kérdés. — Ugyanő, ha akarta volna,
megséríthette volna rézképe a Károlyi társaság
ingyen előverekelt nyomtatvány-raktárából a fej-
tani remekről I. kötetet, melyet egykor pesti újsá-
galkalmával léxi táskájával együtt a kapusi ut-
feli csigány tolvaj, úgy hízzem nem nagy lelki élve-
zetére jött nem csekély bosszúságára, elismert gon-
dossági gazdája fremci étől vagy lábai alól frenc-
csesen ellopott: de meglaholt ő már e frencséslen
cafusáért elegendő, s így ha jobba meg nem téríti is a
könyvet, büntetésben, hogy ez ügyben ez utolsó vedé-
lással örökre quietet vagyunk.

Minden jót kívánva s nőmmel együtt magadat
és kedveseidet, valamint bálványt a legzrive-
sebben közelevedve maradok

igaz barátod
Károlyi Károly

